

Bio jednom car koji je imao tri sina. Jednog dana najstariji carev sin ode u lov... Dok je setao kroz sumu u potrazi za plenom ispred njegovog konja iskoci zec iz grma i poce da bezi. Princ poce da ga juri... Nakon duge jurnjave po sumi zec pobeze u neku pecinu. Princ naravno udje za njim ali umesto zeca u pecini bese azdaja koja ga odmah pojede.

Kako se sin nekoliko dana nije vratio u dvorac kralj se zabrinu pa posla srednjeg sina da potrazi svog brata. I ispred njega iskoci zec, princ krenu da ga juri i na kraju jurnjave i njega pojede ona azdaja u pecini.

Proslo je jos nekoliko dana a nijedan carev sin se nije vratio. Ceo dvor se zabrinuo sta se desilo sa njima pa najmladji brat podje da ih trazi. Cim izadje iz grada carev sin nalete na istog onog zeca i poce da ga juri. Medjutim kad zec pobeze u pecinu princ nije hteo da ga juri vec produzi dalje. Nakon par sati provedenih u sumi on se vrati na to mesto gde je bila pecina i udje unutra ali ne nadje zeca vec staru baku kako cisti pecinu.

Princ: Pomozi Bog, bako!

Baka: Bog ti pomogao, sinko!

Princ: Bako, da nisi videla nekog zeca kako je usao u pecinu?

Baka: Jesam sinko ali ono ti nije zec vec azdaja, moj gospodar. Azdaja se pretvara u zeca da namami ljude u pecinu a onda ih pojede cim udju. Mnogi su stradali tako...

Princ: Pa tu su verovatno i moja starija braca.

Baka: Jesu sinko ali im ne mozes pomoci. Bolje ti idi kuci dok se azdaja nije vratila.

Princ: Ne mogu ici kuci, moram ih osloboditi. A i ti si dobra zena, ni ti nisi srecna sto si azdajina sluga.

Baka: To si u pravu sinko, ja sam bila lepa i mlada kad me je azdaja postedela. Ceo zivot sam provela zarobljena...

Princ: Slusaj bako, mozemo poraziti ovu azdaju ali moramo znati koja joj je slabost. Kada se azdaja vrati pitaj je gde je isla i sta je izvor njene snage. Kada ti kaze ti se pravi da si srecna sto je takvu tajnu podelila sa tobom pa onda mazi i ljubi to mesto koje daje azdaji snagu. Ja cu sutra doci opet pa ces mi reci sta si saznala.

Carev sin ode natrag u dvorac a baka ostade da ceka azdaju. Predvece se azdaja vrati u pecinu pa posto se najede i napi sede da odmara... Baka tad zapoce razgovor:

Baka: Gospodaru moj, da li si se umorio? Gde ti ides tako daleko svakog dana? Nikada mi nisi rekao gde ides a bas me zanima...

Azdaja: Tamo gde ja idem ti ne mozes otici, to mesto je predaleko za tebe bako.

Baka: Ali zasto tako daleko ides? A nikad mi nisi rekao ni kako si ti tako jak... Gde lezi tvoja snaga gospodaru? Ja bih sad odmah otisla da mazim i ljubim to mesto da znam gde je.

Azdaja: Moja snaga lezi u ovom ognjistu bako.

Baka kad to cu poce grliti i ljubiti ognjiste. Azdaja kad to vide poce da se smeje i rece joj:

Azdaja: E bako, nije moja snaga u tom ognjistu, salio sam se. Moja je snaga u onom drvetu ispred kuće.

Baka odmah ode da ljubi drvo... Azdaja to vide i rece baki:

Azdaja: Dobro dosadna zeno, reci cu ti. Nije moja snaga ni u tom drvetu vec u jednom dalekom kraljevstvu. Tamo ima jedan dvorac a odmah pored njega veliko jezero. U tom jezeru ima jedna azdaja, u azdaji je vepar, u vepu zec, u zecu golub, a u golubu vrapac. E u tom vrapcu je moja snaga.

Baka: Gospodaru moj bio si u pravu, to je predaleko za mene, ja to ne mogu maziti i ljubiti.

Sutradan kad ode azdaja iz pecine dodje carev sin bas kako su se dogovorili on i baka. Baka mu rece sve sto je saznala od azdaje, princ joj se zahvali i ode nazad u dvorac. Tamo se prerusi u pastira i podje put onog udaljenog kraljevstva gde je azdajina snaga.

Nakon dugog puta princ stize u grad pored koga je jezero koje mu je baka opisala. cim je usao u grad princ poce da se raspituje da li nekome treba pastir jer mu je trebalo prenociste. Ljudi mu rekose da se javi caru. Princ tako i ucini... Car ga odmah upita:

Car: Hoces da cuvas ovce?

Princ: Hocu vase velicanstvo!

Car: U redu mladicu, sutra pocinjes. Moram ti nesto reci mladicu pre nego sto odes... Ovo je veoma tezak i opasan posao. Mnogi su pre tebe pokusavali...

Princ: Hvala na upozorenju vasa visosti ali mislim da cuvanje ovaca nije zadatak koji nisam u stanju da uspesno obavljam.

Car: Slusaj me mladicu, nisam zavrshio... Ovde pored grada ima jedno jezero... Kod tog jezera je trava zelena i sveza, ovce najvise vole da tamo pasu. Nijedan pastir koji je tamo otisao se nije vratio... Zato ne daj ovcama da idu pored jezera.

Princ: Hvala za upozorenje visosti.

Princ izađe, pokupi ovce i zatraži dva hrta, sokola i gajde. Sutra ujutru princ izvede ovce na pasu. Kao što je kralj upozorio ovce odose odmah pored jezera ali ih princ nije sprecavao. Umesto toga on pripremi sokola, hrtove i gajde pa skide opanke, zagazi u jezero i povika:

Princ: O azdajo, o azdajo! Izadji mi danas na megdan da se borimo ako zena nisi.

Azdaja: Sad cu, carev sine, sad.

Ubrzo izađe azdaja. Velika, strasna, opasna... Uхватise se princ i azdaja pa se borise ceo dan... Kad upece podnevno sunce rece azdaja:

Azdaja: Pusti me, carev sine, da umocim glavu u jezero da se osvezim pa da te bacim u nebeske visine.

Princ: E azdajo, da mene poljubi careva cerka u celo sada bacio bih ja tebe jos vise.

Azdaja se nakon njegovih reci vesto izvuce i ode u jezero. Kad pade vece, princ se umi svezom vodom iz jezera, popravi odecu, stavi sokola na rame, hrte pored sebe, gajde pod pazuh, pa podje sa ovcama nazad u grad svirajuci u gajde. Kad dodje u grad, svi se iznenadise jer se niko nikada nije vratio sa jezera.

Sutradan princ opet odvede ovce na pasu pored jezera ali je ovog puta car poslao dva konjanika za njim da vide sta princ radi. Princ opet pripremi sokola, hrtove i gajde pa skide opanke, zagazi u jezero i povika:

Princ: O azdajo, o azdajo! Izadji mi danas na megdan da se borimo ako zena nisi.

Azdaja: Sad cu, carev sine, sad.

Ubrzo izađe azdaja. Velika, strasna, opasna... Uхватise se princ i azdaja pa se borise ceo dan... Kad upece podnevno sunce rece azdaja:

Azdaja: Pusti me, carev sine, da umocim glavu u jezero da se osvezim pa da te bacim u nebeske visine.

Princ: E azdajo, da mene poljubi careva cerka u celo sada bacio bih ja tebe jos vise.

Azdaja se nakon njegovih reci vesto izvuce i ode u jezero. Carevi konjanici su sve ovo gledali sa obliznje planine i odmah su otisli da ispricaju caru. Kad pade vece, princ se umi svezom vodom iz jezera, popravi odecu, stavi sokola na rame, hrte pored sebe, gajde pod pazuh, pa podje sa ovcama nazad u grad svirajuci u gajde. Kad dodje u grad, svi se iznenadise kako se princ vratio i drugi dan jer to niko nikada nije uspeo do tada. U medjuvremenu je car dobro razmislio o svemu i pozvao svoju cerku jedinicu. Kad je dosla princeza car joj rece:

Kralj: Čerko moja, sutra kad mladi coban ode na jezero i kad krene da se bori sa azdajom ti pritrcci i poljubi ga u celo.

Princeza: Ali oce ja se plasim azdaje. Zar se ne plasim da izgubim cerku jedinicu?

Kralj: Ne brini nista cerko moja. Ni sam ne znam koliko smo pastira do sada imali, nijedan se

nikada nije vratio, a vidis ovaj novi vec dva dana ide na jezero i vraca se nakon borbe sa azdajom. Samo ti idi sutra pa kad on kaze da ga poljubis a ti pritrci i to uradi... Mislim da nas on najzad moze osloboditi ove zveri koja pobi toliki narod.

Sutra ujutru kad dan osvanu krenuse da se spremaju princ i princeza. Princ je bio veseo ali je princeza bila uplasena i uplakana... Tada princ rece devojci da ne place. On joj rece da sve sto treba da uradi jeste da pritrci i poljubi ga u celo kad bude vreme, da se za ostalo se ne brine. Kad stigose na jezero ovce odose kod jezera da pasu a princ pripremi sokola, hrtove i gajde pa skide opanke, zagazi u jezero i povika:

Princ: O azdajo, o azdajo! Izadji mi danas na megdan da se borimo ako zena nisi.

Azdaja: Sad cu, carev sine, sad.

Ubrzo izadje azdaja. Velika, strasna, opasna... Uхватise se princ i azdaja pa se borise ceo dan... Kad upece podnevno sunce rece azdaja:

Azdaja: Pusti me, carev sine, da umocim glavu u jezero da se osvezim pa da te bacim u nebeske visine.

Princ: E azdajo, da mene poljubi careva cerka u celo sada bacio bih ja tebe jos vise.

Kako princ to izgovori devojka dotrca i poljubi ga u obraz, oko i u celo. On onda zamahnu i baci azdaju u nebeske visine. Kad pade na zemlju azdaja puce na stotinu delova a iz nje iskoci vepar i poce da bezi. Princ odmah pusti hrte na vepra, oni ga stigose i rastrgose na komade, ali iz vepra odmah iskoci zec i poce da bezi. Princ opet pusti hrtove za zecom, oni ga stigose i rastrgose na komade ali iz zeca odmah izlete golub. Princ pusti sokola za golubom, soko brzo uhvati pticu i donese je princu. Mladic raspори goluba i iz njega izvadi vrapca...

Princ: Kazi mi odmah gde su moja braca.

Vrabac: Hocu samo me nemoj povrediti. Iza grada tvog oca ima jedna mocvara, u njoj ces naci tri stabljike trske. Poseci ih sve tri i odnesi ih u pecinu. Onda udari njima u pod pecine i otvorice se veliki podrum. Tu ces naci sve ljude koje je azdaja otela, ukljucujuci i tvoja dva brata.

Cim je završio pricu princ udavi vrapca. Sve to je gledao car koji je dosao sa konjanicima na onu planinu pored jezera... Kad pade vece, princ se umi svezom vodom iz jezera, popravi odecu, stavi sokola na rame, hrte pored sebe, gajde pod pazuh, pa podje sa ovcama i princezom nazad u grad svirajuci u gajde. Kad dodje u grad, svi se iznenadise kako je princ pobedio azdaju jer nisu verovali da bilo ko to moze uciniti. Onda ode kod cara koji mu odmah dade svoju cerku za zenu. Princ tada rece ko je i zasto je dosao a car se tada jos vise obradova jer mu se cerka udaje za princa a ne za pastira. Princ tada rece da mora otici kuci da oslobodi bracu i podje na put. Car posla svoju cerku sa njim...

Kad stize do one mocvare on posece tri stabljike trske, pa ode u pecinu i uradi njima o pod. Bas kao sto je vrabac rekao, otvorise se vrata od podruma i pocese ljudi da izlaze napolje. Malo posle je u masi nasao i svoja dva brata, srećni se zagrlise i izljubise. Kad svi izadjose princ opet udari stabljikama trske po podu, vrata se zatvorise a on uze stabljike i ubaci ih u vatru. Svi odose svojim kucama a on sa svojom bracom i princezom ode u dvorac kod svog ocagde su

živeli srečni do kraja svog vremena.